

یک پماد آنتی بیوتیک می پوشانند و با یک گاز یا باند استریل می بندید تا از بروز عفونت جلوگیری شود و اگر به جای بخیه از چسب بخیه استفاده شود نباید از پماد آنتی بیوتیک استفاده شود.

نکته که خیلی مهم است که باید رعایت شود نباید بخیه را با دست کشید و یا به آن دست زد. حتی اگر احساس کردید که خیلی خارش دارد.

اگر متوجه شدید که یکی از بخیه هایتان پاره شده و یا آن زخم شده و قرمز و متورم شده است و یا از داخل آن چرک (چرک یک مایع غلیظ سبز یا زرد یا سفید رنگ است) خارج می شود حتماً باید به پزشک مراجعه شود که آیا زخم عفونت کرده است یا نه.

توجه :

مرطوب نگهداشتن زخم باعث باز شدن بخیه و عفونت موضع می شود محل بخیه ها را روزانه با استفاده از محلول نرمال سالین (سرم شستشو) ضد عفونی و بعد از خشک کردن مجدد پانسمان نمائید.

قبل از پانسمان مجدد بخیه، اجازه دهید زخم هوا بخورد تا خشک شود و یا با دستمالی تمیز به آرامی آن را خشک کنید.

بخیه :

بخیه زدن بهترین روش برای ترمیم پارگی های پوست است در این روش از نخ مخصوص بخیه برای دوختن لبه های یک زخم و نزدیک کردن آنها به هم استفاده می شود.

هدف اصلی بخیه زدن :

- ۱- جلوگیری از خونریزی محل پارگی و پیشگیری از ایجاد عفونت در زخم
- ۲- باز گرداندن کارکرد بافت های آسیب دیده
- ۳- دستیابی به نتایج زیبایی محل آسیب دیده با به حداقل رساندن جای ماندن زخم ترمیم شده

چگونه باید از بخیه های خود مراقبت کنید؟

هر نوع بخیه یا جسمی که برای بستن زخم استفاده می شود به مراتب خاص خودش نیاز دارد. خیلی مهم است که تمام دستورات که به شما می دهند را درست انجام دهید تا زخم سریع تر خوب شود.

حتماً زخم را باید به مدت یک تا ۲ روز خشک نگه دارید چون بخیه نباید یک مدت خیس شود. زخم بخیه را با

دانشگاه علوم پزشکی شیراز

بیمارستان حضرت ولیعصر ارسنجان

چگونه باید از بخیه های خود مراقبت کنید؟

نویسنده مدرک	رسول رسولی / کارشناس پرستاری
تایید کننده علمی	دکتر خانی / جراح عمومی
تاریخ تهیه	بهار ۱۴۰۲
منبع	کتاب پرستاری برونر سودارت
کد سند	Pa-B1-85/01

باید پانسمان روی بخیه ها روزانه تعویض شوند و آنتی بیوتیک ها به موقع و سر وقت خورده شوند تا از ایجاد عفونت جلوگیری شود.

در صورت درد غیر قابل کنترل و تورم و قرمزی در اطراف بخیه و خروج ترشح چرکی از زخم حتماً پزشک را مطلع نمایید. هر روز محل جراحی شده را بررسی کنید تا چرک (عفونت) نکرده باشد. تب بالا یک علامت مهم و هشدار دهنده جهت بروز عفونت در محل بخیه میباشد ممکن است نیاز به واکسیناسیون کزاز داشته باشید که طبق دستور پزشک حتماً تزریق شود.

نکته :

زمان کشیده شدن بخیه ها به محل بخیه و واکنش بدن و دستور پزشک بستگی دارد نخ های بخیه جذبی بطور خود بخودی بعد از 2 تا 6 ماه در بافت بدن متلاشی و خودبخود از بین میروند. نخ های غیر جذبی نیاز به کشیدن بخیه دارند.

بیرون کشیدن بخیه ها

بخیه های جذبی و چسب ها خودشان خود به خود جذب پوست می شوند اما انواع دیگر بخیه باید توسط پزشک و پرستار خارج شود.

از مواد ضد عفونی کننده نظیر بتادین و آب اکسیژنه و الکل جهت ضد عفونی کردن بخیه استفاده نکنید زیرا باعث آسیب بافت و تاخیر در بهبودی زخم می شود از دستکاری زخم خوداری نمایید. محل بخیه شده بهتر است جهت کاهش درد و تورم در سطح بالاتر از قلب قرار گیرد. در هنگام استراحت و خواب عضو بخیه شده را می توان با بالش بالا نگه داشت. در هنگام درد می توان با دستور پزشک مسکن استفاده شود.

در صورت تجویز آنتی بیوتیک دارو سر ساعت و مرتب میل شود.

توصیه می شود محل بخیه شده را جهت کاهش به جاماندن جای زخم در مقابل افتاب قرار ندهید. محل بخیه جراحی در حالت عادی کمی قرمز می شود و ورم می کند. کمی هم سوزش و خارش دارد.

چند روز اول بعد از جراحی ، کمی ترشح در محل بخیه دیده می شود که جای نگرانی ندارد. ولی اگر بعد از چند روز، میزان ترشحات کم نشد و یا رنگ آن قرمز روشن به همراه خون بود و یا چرکی شد، حتماً به پزشک خود مراجعه کنید.

کشیدن بخیه	محل زخم
۴ تا ۷ روز	صورت
۱۰ تا ۱۴ روز	پوست سر
۷ تا ۲۱ روز	دست و پا
۷ تا ۱۴ روز	قفسه سینه، پشت، شکم
۱۴ تا ۲۱ روز	کف دست و پاها